

Nr 51.

Af friherre **Silverschiöld**, om *åvägbringande af utredning m. m. angående lämpliga kontrollbestämmelser rörande skogsafverkningsafhandlingars beläggande med stämpel.*

Särskilda bestämmelser rörande stämpelbeläggning af skogsafverkningskontrakt förekom först i kungl. kungörelsen angående stämplade pappersafgifter den 21 november 1854.

Kontrakten skulle stämpelbeläggas »för att vara gällande» och således oberoende af, huruvida de företeddes inför offentlig myndighet eller ej.

Vid 1859—1860 års riksdag borttogs stadgandet om att dessa kontrakt skulle stämpelbeläggas »för att vara gällande».

I ett inom kungl. finansdepartementet utarbetadt förslag till kungörelse angående stämpelafgiften, hvilket lades till grund för nådig proposition i ämnet till 1883 års riksdag föreslogs, att stämpelafgift för dylik afhandling skulle utgå endast då den för vinnande af in-teckning företeddes, eller då betalning på grund af handlingen söktes hos offentlig myndighet. Såsom skäl för den föreslagna ändringen framhölls bland annat, att hvarje föreskrift om kontroll å stämpelbeläggningen eller på-följd för underlåten sådan saknades för de fall, då företeende inför offentlig myndighet icke ägde rum.

I den nådiga propositionen föreslogs emellertid att de äldre bestämmelserna om stämpel för dessa afhandlingar skulle med några jämkningar bibehållas oförändrade.

Inom Första kammaren anmärktes dock, att afhandlingar om skogsafverkning ofta upprättades vid tillfällen, då synnerlig svårighet måste möta att anskaffa stämplor, och beslöt kammaren, att dylika afhandlingar skulle vara underkastade stämpelafgift, endast då de företeddes för intagande i myndighets protokoll. Detta blef äfven Riksdagens beslut.

Vissa förändringar i dessa föreskrifter blefvo väl beslutade af 1884 och 1894 års riksdagar, men förelåg fortfarande skyldigheten att stämpelbelägga afhandlingarna, allenast då de företeddes inför offentlig myndighet.

Uti skrifvelse till Kungl. Maj:t den 14 maj 1904 anhöll Riksdagen, att Kungl. Maj:t ville taga under ompröfning, huruvida ej vissa anmärkta missförhållanden i afseende å stämpelbeläggning af fastighetsköp kunde afhjälpas, bland hvilka missförhållanden särskildt påpekades, att rätt betydande förmögenhetsdelar undandrogenes stämpelskatt.

I anledning af denna skrifvelse inforrades yttranden i ärendet från vederbörande myndigheter, därvid framställdes förslag bland andra om ovillkorlig skyldighet att vid upprättande af afhandling om skogsafverkning, eller, om sådant då skulle vara omöjligt, sist inom två månader därefter förse afhandlingen med stämpel till belopp motsvarande det för köp af fast egendom stadgade. Det ifrågasattes äfven dels ett återupplifvande af den en gång borttagna bestämmelsen att afhandlingens beläggande med stämpel skulle utgöra ett villkor för dess giltighet, dels ock utfärdandet af en särskild förordning med föreskrifter om skogsafverkningskontrakts inregistrering i rättens protokoll m. m., hvilket sistnämnda förslag nog kunde antagas göra stadgandet om stämpelbeläggning fullt effektivt, men skulle påkalla en hel följd af lagstiftningsåtgärder. Syftet med förändrade bestämmelser härutinnan borde istället kunna vinnas genom införande dels af bestämmelse om ovillkorlig skyldighet att stämpelbelägga hvarje skogsafverkningskontrakt dels ock af ett stadgande om ansvars- och ersättningsskyldighet för underlåtenhet att ställa sig den sålunda gifna bestämmelsen till efterrättelse.

I öfverensstämmelse med sistberörda af kungl. statskontoret uttalade grundsats affattades hithörande bestämmelser i Kungl. Maj:ts proposition nr 160 till 1908 års riksdag med förslag till förordning angående stämpelafgiften. Dessa bestämmelser blefvo äfven af Riksdagen utan ändring antagna och upptogos i förordningens § 52 mom. 5.

Dessa ansvarsbestämmelser torde emellertid icke haft åsyftad verkan, ty fortfarande läser i icke så få fall förekomma afhandlingar angående skogsafverkning, hvilka icke blifvit behörigen stämpelbelagda. Den myndighet, som äger tillsyn öfver att ifrågavarande stämpelbeläggning äger rum, är allmän åklagare vid allmän domstol, sålunda på landet kronofogden och länsmannen hvar inom sitt distrikt. Men några stadganden afsedda att bidra till att allmän åklagare får kännedom om dessa mellan enskilda personer upprättade afhandlingar finnas icke, och torde åklagaren sakna befogenhet att begära att de framläggas för honom. Afverkningen kan ock ske på grund af muntligt aftal.

För att råda bot för det missförhållandet att en mängd afhandlingar ej stämpelbeläggas, har jag tänkt mig att utgifvare af sådan afhandling borde hafva skyldighet att inom viss tid efter utgifvandet för allmän åklagare i orten uppvisa afhandlingen till bestyrkande af att denna vore i laga ordning stämpelbelagd, och tillåter jag mig i anledning af det nu anförda hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i förordningen angående stämpelafgifter af den 18 september 1908, att nödig kontroll öfver, att afhandling angående skogsafverkning förses med stämpel, må vinnas.

Stockholm i januari 1911.

O. Silfverschiöld.